

+*Trascor* 'angúnia, alarma, por d'una desgràcia': «com que el vell no havia ni estossat en tota la nit, jo tenia un *traskór* --- fins que el matí, el vaig sentir, a les onze», Sant Aniol de Finestres (1968); efectivament així ho usà sovint l'olotí Mrn. Vayreda: «Quan menos ho pensava, ens trobarem davant d'una altra casa --- Ja el guia trucava i jo estava en *trascor*, tement una nova decepció, semblant-me que tardaven sigles a respondre» (*Carlinada*, § 12, p. 203), «jo que sé que estem sitiats y tinch consciència de la situació, estich en un *trascor* de mort» (*Sang Nova* IV, § 13, 331), «en fruhia com de frau, ab l'ànsia y *trascor* del baylet que guayta pel pany de la clau les esplendideses del palau barrat a les seves plantes» (*Puny.*, § 24, 365, 281).

DERIVATS SAVIS: *Cordial* [fi S. XIV]: Eiximenis, StVicentF, «ordenaren que lo sopar seu fos d'un faysà, per ço com és carn *cordial* per al cor», JoMartorell (Ag. III, 59), pres del ll. *cordialis* 'relatiu al cor'; *cordialitat* [S. XVI].

Acordar, generalment *acordar-se* [c. 1200]: «Si --- dix N. Séiner, tu-m vols ren donar del teu va-te primerament *acordar* ab ton proxme a cui auràs mal fait, car enant no redebria --- ton do» (*Homilies*, 5r16); «Blanquerna --- Evast --- Alome --- la gran afecció e amor que havien en lur oració, s'*acordava* ab les paraules; e per açò cové que nosaltres amem tant fortment Déu e ses obres, que l'ànima e les paraules se concorden a pregar Déu ---», Lluïl (*Blanq.*, NCl. I, 200.26); *acordar-se* 'tornar en si', *VidesR* (gloss., s. v.), 'assegurar-se, sentir-se segur': «De Lèrida m'*acort*, que trey morabatí ---», Cerverí, *Testament*, 174; *acordar* tr. 'posar d'acord, sonar acordadament': «y aixís, després molts anys, sos cants han fet sentir / com *acordat* compàs de la daurada ona ---», MilàF (Gran Cartoixa, v. 38, ed. Gili, p. 306); mot a separar de *recordar* i dels seus sinònims cast. *acordarse* i *recordar*, derivat de *cor*, -dis, però per renovellament prefixal de *concordare*; conclusió en la qual coincidiren essencialment amb el meu article *acordar* del DCEC, les notes de Spitzer (*Traditio* III, N-York, 1945, 322-7; MLN LXXI, 278) i Ernout (*Rev. de Philol.*, 1952, 157-61).

Acord [c. 1270]: «ay trobat en *acort*», «ses *acort* d'autres gens», Cerverí de Girona (*Testament*, v. 36, *Maldit ben dit*, 569, també en el 572); 'deliberació': «lo serraf hac son *acort* a qual de les creences s'inclinaria», Lluïl (*Blanq.* II, 203.16); 'termini per a deliberar', Lleg. Rim. Sevilla, vv. 601, 397; «acordances en música: *consonantia, harmonia*» [1507, Busa-Nebr.]; *acordança* [fi S. xv, Roís de Corella, *Quart del Cartoixà*, 51v]; *acordament* 'allistament' [S. xv, cita de les *Orden*. de Capmany, en *DBal.*], derivat d'*acordar* 'allistar, reclutar' (docs. munic. de Bna., de la primera meitat S. xv, *DBal.*).

Concordar [Lluïl]: «Seria temps vengut que humilitat e devoció se *concordassen* en vosaltres, clergues» (*Blanq.*, NCl. II, 88.16), «quant serà aquell temps que ensems vos *concordets* en molt amar e conèixer Déu e fer-lo conèixer als infaels?», id. (*Merav.* 60

II, 41); *concordant*: «ço qui no és necessitat al cors, no és de l'ordenament de Déu e pot ésser ocasió de malaltia e de mort, e és *concordant* ab gola, qui és contra temperància», id. (*Blanq.* I, 99.2); *concordança*: «estant *concordança* entre l'air e la aygua per calitat humida e freda» id. [*Merav.* I, 135]; *concordable* [Lluïl]; *concordació*; *concordadament*; *concordador*; *concordament*; *concordat*; *concordatiu*, -tívitat; *concorde* [1400]; *concordia* [Lluïl], «per la *concordia* per los nostres antecessors feta», JoMartorell (Ag. I, 1).

Discordar [mj. S. xv, *Curial*, *Spill*, etc.]; *discordant* [1344, Pere el Cerimoniós]; *discordança* [1399, BMetge]; *discorde* [mj. S. xv, Ausiàs]; *discòrdia* [1244; Lluïl, *Blanq.*, NCl. II, 72.20, 135.14; «e stich admirat de vós, rey d'armes, com feu de la concòrdia, discòrdia», JoMartorell I, 167]. Ocasionalment trobo *descordar*, per 'desnonar, suspendre': «m'era semblant que fos contra raó», escrivia un diplomàtic català, 20 «que per les coses per éll mogudes fos vista ni ajustament de reys --- e que éll no-y pogués ésser, qui era comensament de totes les faenes --- per què-m semblava que éll degués *descordar* les dites vistes», a. 1330 (Finke, *Acta Ar.* II, 456).

CPT.: *Cor-agre* m. [1839 Lab. «indisposició del ventre, per haver-se tornat lo menjar, agre»; 1865-6, Verd., *Epist.*, 132]; *coragror* [Ss. XVII-XVIII, romanç recollit a Valls]: «Les noyes del Salamó --- més val anar ben bonica, / que 'l filà fa *cor-agró*» (MilàF, *Romlo.*, -517); 'acidesa d'estomac', StaColQ (*BDLC* x, 1918, 367). *Corànsia*. *Corcaigut*. *Corcorcar-se*. *Corcruix*. *Coresforç*; *coresforçar-se* [no Lab., Bulbena ni Vogel, tots dos *Dfa.*]. *Corespaillats*. *Corestret*. *Corfallit*. *Corferir*, -ferit.

Corfondre [no *DAmén.*; c. 1900, «mentre ara, a l'hora que el sol declina, / m'hi sent *corfondre* dins la divina / serenitat», Costa, *Cala Gentil*]; *corfós* [1914, Caymari]. *Corgelar-se* [Ss. XVIII-XIX, en la nadala «El desembre *corgelat* confús se retira»; no Lab. ni Bulb.; Noller, *Pilar Prim*; arbre *corgelat*, *Cost-Manc.* I, s. v.]; *corgelador*. *Corglaçar*, *corglaçat*.

Cori-mori 'mal de cor, defalliment per inanició' [1868, «efecte d'estar los budells buits», terme jocós, *SLitCosta*; «com només havia pres xocolata, tenia un *cori-mori* que li feya fer uns badalls ---», EmVilanova, *EscBarc.*, 21; cf. *DBal.*, *AlcM*; sovint 'torbació, defalliment emotiu': «quan el tren es va perdre de vista més enllà del pont, l'Enriqueta prou va sentir el seu *cori-mori*; però ni una llàgrima escadussera no entelà ---», Coromines (*Prometeu*, cap. 3, p. 65)]; evidentment formació ecoica on es combinen *cor* i el verb *morir*, però el detall de la formació és discutible: *cor hi mor* 'el (seu) cor hi mor' amb *mor* deformat en *mori* per obtenir rima? abreujament d'una antiga frase *sen-to que el cor hi mòri(a)* (amb el subjuntiu *mòria*, antiquat per *mori*)? o adaptació d'alguna frase dialectal italiana (com *xano-xano* ho és de la forma genovesa de *piano-piano*): com *cuore-muore*?, cf. *si senti morire el core* com a terme del Montale (Petrocchi, sota línia), i *morire il cuore in corpo* 'morir di paura' (Tom-